

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Františka Švantnera a soudkyň JUDr. Milady Uhlířové a JUDr. Gabriely Barančíkové ve věci

navrhovatele: [osobní údaje navrhovatele]

bytem [adresa]

zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

za

účasti: Fotbalová asociace České republiky, [IČO]

sídlem [adresa]

o určení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku, o návrhu na nařízení předběžného opatření, o odvolání navrhovatele proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 73 Cm 155/2019-26 ze dne 10. ledna 2020

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze č. j. 73 Cm 155/2019-26 ze dne 10. ledna 2020 se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze jako soud I. stupně v záhlaví uvedeným usnesením zamítl návrh na nařízení předběžného opatření, na základě něhož by bylo účastníkovi zatímně uloženo zdržet se zákazu navrhovateli působit v jakémkoliv členském klubu účastníka.

2. Soud I. stupně vycházel ze skutečnosti, že se návrhem na zahájení řízení navrhovatel domáhá určení neplatnosti rozhodčího nálezu odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka ze dne [datum], když jakožto fotbalový trenér, člen účastníka, podal u Sboru rozhodců účastníka žalobu proti společnosti [právnícká osoba] v likvidaci o zaplacení částky 290 400 Kč s příslušenstvím na odměnách za výkon funkce trenéra mužstva mužů fotbalového klubu Olympia Radotín. Sbor rozhodců účastníka měl rozhodčím nálezem z [datum] návrhu navrhovatele zcela vyhovět, avšak na základě odvolání společnosti [právnícká osoba] v likvidaci měl odvolací senát Sboru rozhodců účastníka rozhodčím nálezem z [datum] uvedený prvostupňový rozhodčí nález zrušit, žalobu zamítnout a navrhovateli uložit povinnost zaplatit společnosti [právnícká osoba] v likvidaci náklady řízení ve výši 15 000 Kč. Podle návrhu navrhovatele na zahájení řízení před soudem I. stupně měl být rozhodčí nález odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka z [datum] v rozporu se stanovami a navíc členem odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka měla být osoba, jež však měla být pro podjatost vyloučena.

3. Dále soud I. stupně vycházel ze skutečnosti, že se v souvislosti se shora uvedeným návrhem ve věci samé navrhovatel podáním doručeným soudem [datum] domáhal nařízení předběžného opatření ukládajícímu účastníkovi zatímně se zdržet zákazu navrhovateli působit v jakémkoliv členském klubu účastníka. Potřeba zatímně upravit poměry účastníků nařízením předběžného opatření měla být navrhovatelem spatřována v hrozbě vzniku újmy navrhovateli, vycházející z vymáhání odvolacím senátem Sboru rozhodců účastníka dne [datum] přiznané pohledávky na nákladech řízení ve výši 15 000 Kč, kdy na návrh úspěšného účastníka řízení před odvolacím senátem Sboru rozhodců účastníka měl být navrhovateli uložen zákaz působení v jakémkoliv

členském klubu účastníka. To má být ze strany účastníka zjevně nepřiměřené k výši vymáhané pohledávky.

4. Soud I. stupně vycházel z tvrzení navrhovatele a měl za osvědčené, že navrhovatel - fotbalový trenér, je členem účastníka. Dne [datum] podal u Sboru rozhodců účastníka žalobu proti společnosti [právníká osoba] v likvidaci na zaplacení odměny za výkon funkce trenéra mužstva mužů fotbalového klubu Olympia Radotín v částce 290 400 Kč s příslušenstvím podle smlouvy z [datum]. Soud I. stupně měl za osvědčené i to, že o uvedené žalobě rozhodl vyhovujícím výrokem Sbor rozhodců účastníka svým rozhodčím nálezem z [datum], přičemž v odvolacím řízení rozhodl odvolací senát Sboru rozhodců účastníka rozhodčím nálezem z [datum], jímž napadený rozhodčí nález zrušil a žalobu zamítl a navrhovateli uložil povinnost zaplatit společnosti [právníká osoba] v likvidaci náklady řízení ve výši 15 000 Kč. Uvedený oprávněný následně navrhl účastníkovi k vymožení přiznané částky uložení zákazu působení navrhovateli v jakémkoliv členském klubu účastníka, čemu účastník vyhověl.

5. Soud I. stupně věc posuzoval podle § 265 nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (NOZ), podle § 32 a násl. zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů (ZŘŘ) v otázce odkladu vykonatelnosti rozhodčího nálezu, jakož i podle § 75c a násl. občanského soudního řádu č. 99/1963 Sb. (dále o. s. ř.) o předběžném opatření.

6. Soud I. stupně konstatoval, že navrhovatel existenci nároku ve věci samé osvědčil, když z jeho tvrzení nevyplývá, že jím uplatněný nárok ve věci samé není zjevně nedůvodný. Při úvaze, zda existuje potřeba zatímní úpravy vztahů mezi účastníky nebo zda existuje obava o ohrožení možného výkonu rozhodnutí vydaného později v tomto řízení, konstatoval, že předběžné opatření má místo pouze v krajních případech, kdy nelze stejného výsledku dosáhnout jinak, což není projednáváný případ, kdy navrhovatel může navrhnout odkladný účinek rozhodčího nálezu podle ZŘŘ. Proto soud I. stupně uzavřel, že v daném případě není dána existence potřeby zatímní úpravy vzájemných poměrů mezi účastníky prostřednictvím předběžného opatření.

7. Proti usnesení soudu I. stupně podal odvolání navrhovatel (odvolatel) a domáhal se změny napadeného rozhodnutí a nařízení předběžného opatření z důvodu nesprávného právního posouzení věci soudem I. stupně. Podle odvolatele Sbor rozhodců účastníka není rozhodčí komisí ve smyslu § 265 NOZ, na jeho rozhodování nelze aplikovat ustanovení ZŘŘ, přičemž existuje potřeba zatímní úpravy vzájemných vztahů mezi účastníky prostřednictvím předběžného opatření.

8. Důvodem je skutečnost, že účastník ve svých stanovách výslovně vyloučil aplikaci § 265 NOZ, když podle čl. 17 odst. 7 stanov účastníka vytváří účastník mimo rámec svých orgánů též Sbor rozhodců, kteří jsou v souladu s těmito stanovami a procesním řádem účastníka povoláni rozhodovat v rozhodčím řízení spory mezi členy účastníka. Poukázal též na čl. 26 odst. 11 stanov účastníka, podle nichž jediný rozhodce a rozhodčí senát podle odstavce 6 téhož ustanovení ani odvolací rozhodčí senát podle odstavce 8 nejsou rozhodčími komisemi spolku a na jejich činnost se nevztahují ustanovení zvláštního zákona (ZŘŘ). Navrhovatel v souvislosti s čl. 17 a čl. 26 stanov poukázal na skutečnost, že na řízení před Sborem rozhodců účastníka nelze aplikovat právní úpravu regulující řízení před rozhodčí komisí spolku dle § 267 NOZ ve spojení s § 40e, § 40f odst. 2 ZŘŘ a nelze proto řízení před Sborem rozhodců účastníka považovat za rozhodčí řízení ve smyslu ZŘŘ.

9. Existence potřeby zatímní úpravy vzájemných vztahů mezi účastníky prostřednictvím předběžného opatření vyplývá podle navrhovatele ze skutečnosti, že rozhodčí nález vydaný rozhodčím senátem Sboru rozhodců účastníka nelze považovat za exekuční titul ve smyslu ZŘŘ, a tudíž nelze u takto vydaného rozhodčího nálezu rozhodnout na základě postupu dle § 32 odst. 2 ZŘŘ o odkladu jeho vykonatelnosti. Proto mu právní předpisy poskytují k ochraně před neoprávněným zkrácením jeho práv ze strany orgánu spolku (účastníka) jedinou procesní možnost, a to návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku dle § 258 NOZ

s možností žádat o ochranu prostřednictvím návrhu na vydání předběžného opatření. Proto nejprve proti rozhodčímu nálezu odvolacího senátu Sboru rozhodců FAČR, sp. zn. SR/15/18, ze dne 10. 4. 2019 podal návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku ze dne [datum] a následně i návrh na vydání předběžného opatření ze dne [datum], v němž řádně osvědčil všechny skutečnosti nezbytné pro vydání požadovaného předběžného opatření dle § 102 o. s. ř., a to jak existenci nároku ve věci samé, tak existenci potřeby zatímně upravit poměry účastníků prostřednictvím předběžného opatření. Odvolatel vyjádřil názor, že mu zákon neukládá povinnost osvědčit, že stejného výsledku nelze dosáhnout jinak.

10. Podle odvolatele není libovůli soudu, zda nařídí předběžné opatření, neboť jsou-li splněny podmínky pro nařízení předběžného opatření, je povinností soudu návrhu vyhovět. Jestliže soud I. stupně odůvodnil své rozhodnutí tvrzením, že zamezení výkonu napadeného rozhodčího nálezu může navrhovatel dosáhnout přiléhavějším postupem, a to odkladem vykonatelnosti předmětného rozhodčího nálezu, představuje jeho rozhodnutí nepřipustnou libovůli.

11. V dalším navrhovatel poukázal na skutečnost, že zákaz jeho působení v jakémkoli členském klubu je ve zcela zřejmém nepoměru k povinnosti zaplatit částku ve výši 15 000 Kč, jež je po navrhovateli vymáhána tak, že by mu mohla uniknout příležitost získat nové trenérské angažmá v některém z fotbalových klubů účastníka v souvislosti s některou z fotbalových soutěží pořádaných účastníkem.

12. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal dle § 28 zák. [číslo] (z.ř.s.), jakož i podle § 211 a násl. o. s. ř. napadené rozhodnutí včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo a učinil následující zjištění a dospěl k níže uvedeným závěrům.

13. Podle návrhu na zahájení řízení, napadá navrhovatel rozhodnutí orgánu spolku - Fotbalové asociace České republiky (dále též FAČR) - zřízeného stanovami FAČR (čl. 17, čl. 26 stanov), jenž podle stanov není rozhodčí komisí podle § 265 NOZ, přičemž řízení před tímto orgánem se podle stanov čl. 26 odst. 12 řídí spolkem (FAČR) vytvořeným a schváleným procesním řádem.

14. Z obsahu navrhovatelem předložených dokladů je tak zřejmé, že se navrhovatel před soudem I. stupně konkrétně domáhá určení neplatnosti rozhodčího nálezu odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka ze dne [datum], když v postavení fotbalového trenéra, člena účastníka, podal u prvostupňového orgánu účastníka - Sboru rozhodců - žalobu proti společnosti [právnícká osoba] v likvidaci o zaplacení odměn za výkon funkce trenéra mužstva mužů fotbalového klubu Olympia Radotín ve výši 290 400 Kč s příslušenstvím, přičemž uvedený Sbor rozhodců účastníka rozhodčím nálezem ze dne [datum] návrhu navrhovatele zcela vyhověl, avšak na základě odvolání společnosti [právnícká osoba] v likvidaci odvolací senát Sboru rozhodců účastníka po dvou ústních jednáních, kdy účastníci výslovně neměli námítky vůči osobám rozhodců, předmětným rozhodčím nálezem z [datum] rozhodčí nálezy vydané v prvním stupni na základě vznesené námítky započtení zrušil, žalobu zamítl a navrhovateli uložit povinnost zaplatit společnosti [právnícká osoba] v likvidaci náklady řízení ve výši 15 000 Kč. Z obsahu spisu je zřejmé i to, že jestliže navrhovatel odmítá splnit povinnost uloženou odvolacím senátem Sboru rozhodců účastníka, a to uhradit náklady řízení, považuje účastník s poukazem na stanovy, na procesní řád a na disciplinární řád tuto povinnost stanovenou uvedeným orgánem spolku za vynutitelnou spolkem schváleným způsobem, a to zákazem působení v jiném členském klubu, jakož i vynutitelnou podle disciplinárního řádu. Konečně z obsahu spisu je zřejmé i to, že podle právního názoru navrhovatele a podle jeho návrhu na zahájení řízení před soudem I. stupně měl být rozhodčí nálezy odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka z [datum] v rozporu se stanovami a navíc členem odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka měla být podle navrhovatele osoba, jež však měla být pro svoji podjatost z rozhodování vyloučena.

15. Podle právního názoru odvolacího soudu, rovněž v případě rozhodování o návrzích podle § 258 NOZ není ve smyslu - § 12 zák. [číslo] (z.ř.s.), § 102 a § 75 a násl. o. s. ř. vyloučeno užití ustanovení zákona o předběžném opatření navrženém po zahájení řízení. Podle § 102 odst. 1 o. s.

ř. přitom, je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

16. Z hlediska právního posuzování věci je z napadeného rozhodnutí soudu I. stupně zřejmé, že soud I. stupně posuzoval rozhodovací činnost rozhodců účastníka (Sboru rozhodců účastníka a odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka) s odkazem na § 265 NOZ, přičemž v krátkém časovém úseku vymezeném rozhodnutím o předběžném opatření nevěnoval patřičnou pozornost úpravě otázek rozhodování sporných záležitostí náležejících do spolkové samosprávy ve stanovách účastníka. Dostatečně tak nezhodnotil stanovy účastníka v části týkající se aplikovatelnosti § 265 NOZ a návazné aplikovatelnosti ZRR na danou rozhodovací činnost rozhodců účastníka (čl. 17, čl. 26 stanov FAČR). Z těchto ustanovení stanov je zřejmé, že na řízení před Sborem rozhodců účastníka nelze aplikovat právní úpravu regulující řízení před rozhodčí komisí spolku dle § 267 NOZ ve spojení s § 40e, § 40f odst. 2 ZRR a nelze proto řízení před Sborem rozhodců účastníka považovat za rozhodčí řízení ve smyslu ZRR. Z toho podle právního názoru odvolacího soudu v konečném důsledku vyplývá, že rozhodnutí rozhodčího senátu Sboru rozhodců účastníka není rozhodčím nálezem ve smyslu ZRR, a z toho důvodu proto rozhodnutí nemá povahu exekučního titulu, na jehož základě by bylo možné domáhat se splnění uložené povinnosti v rámci exekučního řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že rozhodčí nález vydaný rozhodčím senátem Sboru rozhodců účastníka není exekučním titulem ve smyslu ZRR, nelze u takto vydaného rozhodčího nálezu podle právního názoru odvolacího soudu rozhodnout na základě postupu dle § 32 odst. 2 ZRR o odkladu vykonatelnosti. V této dílčí části napadeného rozhodnutí soudu I. stupně se proto odvolací soud neztotožnil s názorem soudu I. stupně, připouštějícím odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka.

17. Přes uvedené ani odvolací soud v dané konkrétní projednávané věci z níže uvedených důvodů neshledává podmínky pro nařízení navrhovaného předběžného opatření.

18. Odvolací soud vychází především ze skutečnosti, že podle obsahu spisu se navrhovatel v rámci svého členství ve FAČR dobrovolně podřídil režimu tohoto spolku a v otázkách svých práv a povinností se tak dobrovolně podřídil i rozhodovací pravomoci (k rozhodování sporů uvnitř FAČR) zřízeného Sboru rozhodců účastníka a odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka, na něž se sám obrátil se svým návrhem na vydání rozhodnutí. Prvostupňový rozhodčí nález Sboru rozhodců účastníka mu byl příznivý a navrhovatel jej nezpochybňoval. Rozhodnutí rozhodců navrhovatel počal zpochybňovat a domáhá se jeho soudního přezkumu až po té, co nebyl úspěšný v odvolacím řízení před odvolacím senátem Sboru rozhodců účastníka po té, co byl zavázán nahradit protistraně náklady řízení ve výši 15 000 Kč a v rámci spolkem odsouhlasených procesních postupů mu hrozí, že do doby, než uhradí protistraně přiznané náklady řízení, nebude moci vykonávat činnost ve FAČR.

19. Podle právního názoru odvolacího soudu nelze ani v projednávaném případě, obdobně jako v případě jiných přezkumů rozhodnutí samosprávných subjektů (např. spolků), přehlédnout nosnou zásadu minimalizace zásahů státní moci do života spolkových samosprávných celků a do rozhodování jejich orgánů, když podle právního názoru odvolacího soudu překročení mezí autonomní a samosprávné rozhodovací činnosti samosprávných celků orgány státu lze připustit toliko v případě nutnosti soudní ochrany proti zásadním rozhodnutím interních organizačních složek samosprávného celku, v daném případě Fotbalové asociace České republiky mající právní postavení spolku. V případě, že si samosprávný celek v souladu se zákonem ustanoví své vlastní rozhodčí orgány k řešení sporů uvnitř spolku (jak tomu je v případě FEČR) a za tím účelem si odsouhlasí i procesní pravidla postupu orgánů spolku při rozhodování těchto sporů často se vyskytujících v daném spolku, lze připustit zásah soudu do rozhodovací činnosti těchto spolkem zřízených orgánů zcela výjimečně k nápravě pouze těch nejzávažnějších pochybení porušující

základní práva člena spolku, k nimž, jak je zřejmé z rozhodovací praxe, dochází zcela výjimečně v rámci rozhodovací činnosti orgánů zřízených spolkem k rozhodování interních sporů.

20. Ze shora uvedeného právního názoru odvolacího soudu, připouštějícího pouze minimum zásahů soudu do rozhodovací činnosti orgánů zřízených spolkem k řešení jeho častých interních sporů, je zřejmé, že ve vztahu k rozhodnutím spolkem zřízených rozhodčích orgánů není úkolem soudu vytvářet další stupeň rozhodovací činnosti ve prospěch nespokojených účastníků sporů řešených rozhodčími orgány spolku a dokonce tak vytvářet a formovat rozhodovací praxi, třeba i vzdálenou od potřeb a očekávání členů spolku, ale toliko bdít nad dodržováním základních práv osob dotčených rozhodováním orgánů spolku, obdobně jako v případě soudního dohledu nad dodržováním práv každého jiného občana.

21. Podle právního názoru odvolacího soudu je shora uvedené nutno vzít v úvahu v rámci každého rozhodnutí soudu o otázce spolku, a tedy již v rámci rozhodování o předběžném opatření.

22. V daném konkrétním případě FAČRu téměř neexistující potřeba zásahů soudů do interní rozhodovací činnosti rozhodčích orgánů spolku vyplývá z dvoustupňového rozhodování spolkem zřízených rozhodčích orgánů na základě spolkem většinově schválených a členy spolku uznávaných procesních pravidel, umožňující nápravu případného pochybení prvostupňového rozhodčího orgánu.

23. V projednávaném případě se navrhovatel v rámci navrhovaného předběžného opatření domáhá určení neplatnosti rozhodčího nálezu odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka ze dne [datum], jímž byl zavázán k náhradě nákladů v rozsahu zcela marginálním a nesrovnatelně nízkém, jak sám výši těchto nákladů posuzuje ve svém odvolání. K úhradě těchto nákladů byl zavázán v řízení před rozhodci (čl. 17 a čl. 26 stanov) a je nespokojen pouze s rozhodnutím odvolacího orgánu, jenž změnil původní příznivé rozhodnutí a nově zavázal navrhovatele k náhradě nákladů řízení v uvedené výši.

24. Jak je zřejmé z návrhu na zahájení řízení, jakož i z návrhu na nařízení předběžného opatření, důvodem navrhovaného předběžného opatření je pouze zabránění postupu upravenému interními předpisy spolku při podrobení člena spolku rozhodnutí přijatému k tomu zřízeným orgánem, přičemž rozhodovací činnost napadeného orgánu spolku (jeho odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka) podle předběžného posouzení věci soudem I. stupně, jakož i odvolacím soudem nevykazuje žádné zásadní vady zasahující do základních práv člena spolku. To platí též o namítaném rozhodování vyloučeného rozhodce, když v průběhu řízení před odvolacím senátem Sboru rozhodců účastníka k výslovné výzvě k vyjádření se neměli účastníci námitek vůči členům senátu a uvedená námitka, jevící se jako účelová, byla vznesena až po vynesení pro navrhovatele nepříznivého rozhodnutí odvolacího senátu Sboru rozhodců účastníka. Navíc předmětem rozhodnutí uvedeného orgánu spolku, jemuž by se měl navrhovatel podle vnitřních pravidel spolku podrobit, je povinnost uhradit náklady řízení vzniklé před rozhodci zřízenými spolkem, a to v marginální výši 15 000 Kč, jež se navrhovatel na jedné straně zdráhá uhradit za současné obavy z nemožnosti svého působení ve spolku, přičemž na druhé straně sám rozhodnutí spolku (rozhodnutí k tomu zřízených orgánů spolku) odmítá respektovat. Konečně úhrada shora uvedených nákladů navrhovatelem a opětovné umožnění jeho působení v rámci spolku nevylučuje možnost domáhat se vydání navrhovatelem případně uhrazených nákladů řízení v uvedené výši 15 000 Kč v případě, jestliže by došlo k pozdějšímu zrušení rozhodnutí orgánu spolku, jež navrhovateli tuto platební povinnost uložilo.

25. Za této situace, kdy je v rámci návrhu na zahájení řízení navrhovatelem napadáno rozhodnutí orgánu spolku nevykazující zjevné závažné vady, jež bylo vydáno v rámci spolkem založené pravomoci i působnosti ve vztahu ke svým členům, jakož i za situace, kdy navrhovatel odmítá uhradit orgánem spolku stanovenou marginální částku, podle právního názoru odvolacího soudu nejsou naplněny podmínky pro vydání předběžného opatření, když podle doposud osvědčeného

jednak nejsou dány podmínky pro možnost zásahu soudu do výkonu rozhodovací činnosti orgánu spolku a jednak není shledávána naléhavost rozhodnutí o předběžném opatření v případě nízké předmětné částky, jejímž uhrazením by navrhovateli nic nebránilo nadále se účastnit spolkového života s možným vrácením uvedené platby v případě shledání nesprávnosti napadeného rozhodnutí orgánu spolku.

26. Ze všech těchto důvodů odvolací soud napadené usnesení o zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření jako věcně správné podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

27. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud nerozhodoval a rozhodne o nich soud I. stupně v rozhodnutí, jímž u něho řízení skončí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Praha 24. února 2020

JUDr. František Švantner
předseda senátu